

สภาพทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต

1. ความเป็นมา

" ภูเก็ต " ได้มีการค้นพบหลักฐานทางโบราณคดีที่บ้านกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งได้ขุดพบเครื่องมือหินและขวานหินเป็นการแสดงให้เห็นว่า มีมนุษย์อาศัยในดินแดนแถบนี้ไม่ต่ำกว่า 3,000 ปี มาแล้ว และได้มีหลักฐานการ กล่าวถึงดินแดนในแถบนี้อีกครั้ง เมื่อปี พ .ศ.700 หรือ คริสต์ศตวรรษที่ 2 ในบันทึกของนักเดินเรือ ชื่อ คลอดิอุส ปโตเลมี กล่าวถึงผืนดินหรือแผ่นดินในส่วนนี้ว่า " แหลมตะโกลา " เป็นผืนดินที่ถูกดันออกมาทางใต้กลายเป็นแหลมยาว ๆ อยู่ส่วนปลายสุดของจังหวัดพังงา อันเนื่องมาจากการเคลื่อนไหวของรอยเลื่อนของเปลือกโลกขนาดใหญ่ ที่เรียกว่า รอยเลื่อนคลองมารุย (Klong Marui Fault) ซึ่งวางตัวเป็นแนวยาวจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีและพังงา ลงมาทางทิศตะวันออกของภูเก็ต ต่อมาได้ถูกคลื่นลมในทะเลกัดเซาะ และตัดพื้นที่ดังกล่าวนี้ ออกจากผืนแผ่นดินใหญ่ จนกลายเป็นเกาะโดยเกิดร่องน้ำระหว่างจังหวัดภูเก็ตและพังงาขึ้น ที่เรียกว่า ช่องแคบปากพระ (เป็นร่องน้ำแคบ ๆ โดยส่วนที่ลึกที่สุดลึกเพียง 8-9 เมตร) ในปัจจุบันสำหรับการเรียกขานภูเก็ตของชาวต่างประเทศ ในอดีตนอกจากจะมีปรากฏในบันทึก เมื่อปี พ .ศ.700ของนักเดินเรือ คลอดิอุส ปโตเลมี ที่เรียกผืนดินในบริเวณนี้ว่า " แหลมตะโกลา " แล้ว ได้มีปรากฏหลักฐานการกล่าวถึงผืนดินในบริเวณนี้อีกครั้ง จากบันทึก และแผนที่การเดินทางมาเอเชียตะวันออกเฉียงของชาวยุโรป ระหว่าง พ .ศ.2054-2397 เรียกผืนดินนี้ว่า " จังซีลอน " นอกจากนี้ ได้มีหลักฐานเกี่ยวกับการเรียกขานผืนดินนี้ของชาวทมิฬในปี พ.ศ.1568 ว่า " มณิกคราม " หมายถึง "แก้ว" ซึ่งมีความหมายตรงกับชื่อ " ภูเก็ต " ซึ่งแปลว่า "เมืองภูเขาแก้ว" ที่ปรากฏหลักฐานชัดเจนในจดหมายเหตุของท้าวเทพกระษัตรี เมื่อ พ.ศ.2328 ที่เขียนถึงกับตัน ฟรานซิส โลห์ โดยเนื้อหาส่วนหนึ่งกล่าวถึงบุตรชาย คือ พระยาถลางเทียน เมื่อครั้งเป็นเจ้าเมืองภูเก็ต ความว่า "ให้บอกไปแก่เมืองภูเก็ตให้แจ้ง ข้าเจ้าจะเอาลงมาให้" และได้มีการเรียกขานเรื่อยมา จนกลายเป็น " ภูเก็ต " ซึ่งได้ปรากฏในราชกิจจานุเบกษามาตั้งแต่ พ.ศ. 2450 เป็นต้นมา

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ชื่อของจังหวัดภูเก็ตที่ได้มีการกล่าวขานตั้งแต่ในอดีตจนกระทั่งปัจจุบันนั้น ประกอบด้วย แหลมตะโกลา มณิกคราม จังซีลอน ภูเก็ต และภูเก็ต ซึ่งในบางครั้งได้มีการเรียกขานว่า สิลัน ถลาง และทุ่งคร่วมด้วย

2. ขนาดพื้นที่และอาณาเขตการปกครอง

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย มีลักษณะเป็นเกาะ จัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวาร 32 เกาะ ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 21.3 กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 48.7 กิโลเมตร เฉพาะเกาะภูเก็ตมีพื้นที่ 543.034 ตารางกิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารมีพื้นที่ 27 ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด 570.034 ตารางกิโลเมตรหรือ 356,271.25 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 402 รวมระยะทาง 867 กิโลเมตร หรือ ระยะทาง ทางอากาศ คิดเป็น 688 กิโลเมตร

3. ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะ วางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขา มียอดเขาที่สูงที่สุด คือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 529 เมตร และประมาณร้อยละ 30 เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะ พื้นที่ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็นดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขา และหาดทรายที่สวยงาม

4. ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตศูนย์สูตร อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศร้อนชื้นตลอดปี มี 2 ฤดู ประกอบด้วย

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือน เมษายน ถึง เดือนพฤศจิกายน
ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือน ธันวาคม ถึง เดือนมีนาคม

5. การปกครอง

จังหวัดภูเก็ต แบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ออกเป็น 3 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอเกาะภูเก็ต อำเภอถลาง มีตำบล 17 ตำบล และ 103 หมู่บ้าน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย การปกครอง แบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาคออกเป็น 3 อำเภอ คือ อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอเกาะภูเก็ต และอำเภอถลาง มีตำบล 17 ตำบล 103 หมู่บ้าน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลนครจำนวน 1 แห่ง เทศบาลเมืองจำนวน 2 แห่ง เทศบาลตำบลจำนวน 6 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 9 แห่ง

6. ประชากรและการประกอบอาชีพ

ประชากรจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 มีจำนวน 345,067 คน เป็นชาย 163,682 คน หญิง 181,385 คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว ค้าขาย และเกษตรกรรม

7. ด้านเศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตขึ้นอยู่กับการท่องเที่ยวเป็นหลัก พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ณ ปี พ.ศ. 2552 พบว่าสาขาการผลิตที่มีสัดส่วนสูงสุด คือ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร คิดเป็นร้อยละ 37 สาขาการขนส่งและคมนาคม คิดเป็นร้อยละ 16 และสาขาค้าส่งค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 10 รายได้ประชากร ณ ปี พ.ศ. 2552 เท่ากับ 236,461 บาทต่อคนต่อปี เป็นอันดับที่ 1 ของภาคใต้ อันดับที่ 10 ของประเทศไทย

8. สถิตินักท่องเที่ยว

ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวจากกรมการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ปี 2552

- จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน (Visitor) 3,375,931 คน
- จำนวนนักท่องเที่ยว (Tourist) ตามประเภทที่พัก (โรงแรม, รีสอร์ท, เกสต์เฮ้าส์) 2,721,269 คน
- รายได้จากการท่องเที่ยว 94,006 ล้านบาท

ปี 2553

- จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน (Visitor) 2,588,991 คน ข้อมูลไตรมาสที่ 1-3 (ม.ค.-ก.ย. 2553)
- จำนวนนักท่องเที่ยว (Tourist) ตามประเภทที่พัก (โรงแรม, รีสอร์ท, เกสต์เฮ้าส์) ปี 2553 = 2,853,367 คน
- รายได้จากการท่องเที่ยว 40,673.53 ล้านบาท ข้อมูลไตรมาสที่ 1-3 (ม.ค.-ก.ย. 2553)

หมายเหตุ คำนิยามทางการท่องเที่ยว(ตามนิยามของ WTO)

ผู้เยี่ยมชมเยือน (Visitor) คือ บุคคลที่เดินทางจากสถานที่ถิ่นพำนักถาวรของตนเองไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อน เยี่ยมญาติมิตร ศึกษาหาความรู้ การกีฬา การศาสนา ติดต่อธุรกิจ การประชุม การรักษาสุขภาพ หรือเพื่อประกอบภารกิจใด ๆ โดยมีได้รับค่าจ้างในการระหว่างการเดินทางดังกล่าว ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ผู้เยี่ยมชมเยือนที่ค้างคืนกับผู้เยี่ยมชมเยือนที่ไม่ค้างคืน

- 1) ผู้เยี่ยมชมเยือนประเภทที่มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืนในจังหวัดที่เดินทางไปในครั้งนั้น เรียกว่า “นักท่องเที่ยว” (Tourist)
- 2) ผู้เยี่ยมชมเยือนประเภทที่ไม่มีการค้างคืนในจังหวัดที่เดินทางไปในครั้งนั้นหรือเรียกว่า “นักท่องเที่ยวจร” (Excursionist or same day visitor)

9. ด้านสังคม

9.1 การศึกษา

จังหวัดภูเก็ตมีสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในปี พ.ศ. 2554 ทั้งหมด 97 แห่ง แบ่งเป็น ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา รวม 89 แห่ง ปวช. – ปวส. 6 แห่ง ปริญญาตรี 2 แห่ง

9.2 การสาธารณสุข

จังหวัดภูเก็ต มีโรงพยาบาลรัฐและเอกชน รวม 8 แห่ง 1,051 เตียง สถานีนอนามัย 21 แห่ง นอกนั้นเป็นคลินิก และร้านขายยา ตลอดจนสหคลินิก โรงพยาบาล คิดเป็นสัดส่วน 325 คนต่อเตียง

9.3 ศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 73 นับถือศาสนาพุทธ และร้อยละ 25 นับถือศาสนาอิสลาม และนับถือศาสนาคริสต์ตามลำดับ

10. การคมนาคม

จังหวัดภูเก็ตมีเส้นทางคมนาคม 3 ทาง ได้แก่ ทางบก ทางน้ำและทางอากาศ การคมนาคมทางบก มีทางหลวงหมายเลข 402 เป็นเส้นทางหลัก และมีทางหลวงจังหวัดรอบเกาะ รวมทั้งเส้นทางอื่น ๆ ที่แยกออกจากทางหลวงหมายเลข 402 ไปยังชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

สำหรับทางน้ำจังหวัดภูเก็ต มีท่าเรือน้ำลึก 1 แห่ง ได้แก่ ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต อยู่บริเวณอ่าวมะขาม ใช้เป็นท่าเรือเพื่อการขนส่งสินค้าและเพื่อการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีท่าเทียบเรือท่องเที่ยวและเรือขนาดเล็กอีก 14 แห่ง

ส่วนทางอากาศ มีสนามบินนานาชาติภูเก็ต ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขนส่งสินค้าและผู้โดยสารเชื่อมโยงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศโดยตรง ซึ่งสามารถรองรับเที่ยวบินได้ 10 เที่ยวบิน/ชั่วโมง รองรับผู้โดยสารได้มากกว่า 29 ล้านคน

11. การประปา

การบริการประปาในจังหวัดภูเก็ต มีดังนี้

1. เทศบาลนครภูเก็ต ผลิตน้ำประปาจากแหล่งน้ำดิบในชุมชนเมืองร้าง 9 แห่ง ทั้งของเอกชนและเทศบาลเอง
2. การประปาส่วนภูมิภาค ดำเนินการผลิตน้ำประปาจาก 2 แหล่ง คือโรงกรองน้ำกะหลิมและโรงกรองน้ำบางวาด
3. การประปาชุมชน ให้บริการในชุมชนและบริเวณใกล้เคียง

12. การไฟฟ้า

ปัจจุบันการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคภูเก็ต ได้รับกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สำหรับพื้นที่ที่เป็นเกาะกลางทะเลจะใช้กระแสไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ และเครื่องปั่นไฟฟ้า ดีเซล ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2553 จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 138,668 ครัวเรือน โดยครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้จำนวน 137,937 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 99.5 และครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้จำนวน 731 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.5 สำหรับในเขตอำเภอกะทู้ พบว่า มีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน

13. ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดภูเก็ต มีเนื้อที่ 543.03 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 339,396 ไร่และมีเกาะบริวาร จำนวน 32 เกาะ รวมเนื้อที่ 27 ตารางกิโลเมตร รวมเนื้อที่จังหวัดภูเก็ตทั้งหมด 570.034 ตารางกิโลเมตร หรือ 356,271.25 ไร่ เป็นป่าสงวนแห่งชาติเนื้อที่ 169.3 ตารางกิโลเมตร ประมาณ 107,578 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 31.70 ของเนื้อที่ทั้งหมด มีป่าที่มีความสำคัญและความสมบูรณ์ คือ ป่าควนเขาพระแห้ว ซึ่งได้ประกาศให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาพระแห้ว โดยป่าสงวนแห่งชาติในจังหวัดภูเก็ตมีทั้งหมด 16 ป่า ป่าบก 9 ป่า และป่าชายเลน 7 ป่า

14. สถานที่ท่องเที่ยวและศักยภาพ

แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ

1) แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด

- หาดป่าตอง หาดกะตะ หาดกะรน เป็นหาดทรายขาว มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่คึกคักตลอดทั้งวันกิจกรรมชายหาด กิจกรรมกีฬาทางน้ำ กิจกรรมบันเทิงและนันทนาการรูปแบบต่างๆ

- หาดสุรินทร์ หาดกมลา หาดกะหลิม หาดในหาน หาดราไวย์ เป็นชายหาดที่ไม่ยาวนัก มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่คึกคักน้อยกว่า 3 หาดแรก

- หาดบางเทา หาดลายัน เป็นชายหาดที่เงียบสงบและเป็นที่ตั้งของโรงแรมที่พักและบ้านพักตากอากาศรองรับกลุ่มท่องเที่ยวกลุ่มที่มีรายได้สูง

- ชายหาดที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถ เช่น หาดทรายแก้ว หาดไม้ขาว หาดในทอน หาดในยาง เป็นชายหาดที่เงียบสงบ ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงกุมภาพันธ์จะมีเต่าทะเลขึ้นมาวางไข่ ปัจจุบันเริ่มเป็นที่ตั้งของโรงแรมที่พักและบ้านพักตากอากาศรองรับกลุ่มท่องเที่ยวกลุ่มที่มีรายได้สูง

2) แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแห้ว มีสิ่งที่น่าสนใจได้แก่ โครงการคืนชะลิ้สู่ป่า น้ำตกโดนโทร น้ำตกบางแป และต้นปาล์มหลังขาว ศูนย์ศึกษาธรรมชาติท่าฉัตรไชย มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลนระยะทาง 600 เมตร ตั้งอยู่ในอำเภอถลาง

3) แหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ จังหวัดภูเก็ตมีเกาะบริวารทั้งหมด 39 เกาะ ส่วนใหญ่อยู่ทางตะวันออกและทางตอนใต้ของเกาะภูเก็ต เกาะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่ เกาะราชาใหญ่ เกาะราชาน้อย เกาะเฮ เกาะโหลน เกาะบอน เกาะแก้ว เกาะไม้ท่อน เกาะตะเภาใหญ่ เกาะรังใหญ่ เกาะมะพร้าว เกาะไขนอก เป็นต้น

4) จุดชมทิวทัศน์ ได้แก่ จุดชมทิวทัศน์แหลมพรหมเทพ แหลมกา แหลมพินา หาดกะตะ -กะรน เขารัง เขาวาด

15. แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศาสนา

ซึ่งกระจายอยู่บนเกาะภูเก็ตทางตอนในเกาะ

- 1) ในอำเภอเมือง ที่สำคัญได้แก่ ตัวเมืองภูเก็ต ซึ่งมีอาคารศิลปะแบบชิโนโปรตุกีสอยู่หลายแห่ง เช่น พิพิธภัณฑ์ภูเก็ตไทยหัว ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขหลังเก่า ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต เป็นต้น
- 2) ในอำเภอถลาง ที่สำคัญได้แก่ อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรีและท้าวศรีสุนทร พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ถลาง วัดพระทอง วัดพระนางสร้าง บ้านพระยาวิชิตสงคราม (เมืองถลางเก่า) บ้านพระพิทักษ์ชินประชา เป็นต้น
- 3) ในอำเภอกะทู้ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์เหมืองแร่ ศูนย์อนุรักษ์มรดกท้องถิ่นกะทู้

16. แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น

ในจังหวัดภูเก็ตมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นทั้งในรูปแบบของสถานบันเทิง การแสดงโชว์ต่างๆ สวนสาธารณะลักษณะพิเศษ พิพิธภัณฑ์เฉพาะทาง สวนสัตว์ และสวนสนุกเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกระจายกันอยู่ทั่วไป ตามชายหาดที่สำคัญและทางตอนในของเกาะ เช่น ภูเก็ตแฟนตาซี ไซมอน คาบาเร่ย์ ในอำเภอกะทู้ ฟาร์มจระเข้และสวนเสือภูเก็ต สวนผีเสื้อและอควาเรียมภูเก็ต พิพิธภัณฑ์เปลือกหอย ไทโนปาร์ค สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ หมู่บ้านไทยและสวนกล้วยไม้ภูเก็ต

17. แหล่งท่องเที่ยวประเภทกิจกรรมและความสนใจพิเศษ

มีหลายหลายประเภทที่เป็นจุดขายทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น สนามกอล์ฟ สนามขี่ม้า แหล่งตกปลา เคเบิลสกี จั๊มพ์ แหล่งดำน้ำบริเวณใกล้เคียงมีทั้งกิจกรรมดำน้ำตื้นและดำน้ำลึก แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ได้แก่ สปาที่ให้บริการตามโรงแรมที่พักระดับ 4 – 5 ดาว ศูนย์บริการทางการแพทย์ เป็นต้น

18. วัฒนธรรม

18.1 วัฒนธรรมการสร้างบ้านเรือนและที่อยู่อาศัย

บ้านเรือนของชาวภูเก็ตนั้น เดิมปลูกบ้านแบบไทยแล้วจึงเปลี่ยนแปลงเป็นรูปแบบของจีน และเลียนแบบฝรั่งเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งสามารถแบ่งลักษณะของบ้านเรือนในภูเก็ตออกได้เป็น 3 ประเภท คือ บ้านเรือนแบบไทย บ้านเรือนแบบจีน และบ้านเรือนแบบชิโน – โปรตุกีส เช่น บ้านเรือนแบบชิโน-โปรตุกีส ซึ่งชิโน หมายถึง จีน โปรตุกีส หมายถึง โปรตุเกส การที่เรียกชื่อลักษณะบ้านแบบนี้เนื่องจากรูปแบบการสร้างบ้านตามแบบจากตะวันตก แต่สิ่งที่ตกแต่งภายในเป็นแบบจีน เป็นแบบผสมระหว่างสถาปัตยกรรมจีนกับสถาปัตยกรรมโปรตุเกส ลักษณะบ้านที่สร้างในภูเก็ตมี 2 แบบ คือ แบบเป็นอาคารเดี่ยวๆ เรียกว่า อั้งม่อหลาว และอาคารแบบห้องแถว เป็นตึก 2 ชั้น ด้านหน้าของตึกชั้นล่างจะมีทางเดินต่อเนื่องกันโดยตลอด นับเป็นทางเท้าที่เป็นลักษณะเด่นของอาคารแบบนี้ เรียกว่า “หรงอากี้” เป็นทางเดินที่กันแดด กันฝน ได้เป็นอย่างดี ถนนถลางจึงถูกจัดไว้เป็นถนนสายวัฒนธรรม

18.2 วัฒนธรรมการแต่งกาย

การแต่งกายของคนภูเก็ตจะเป็นการผสมผสานของหลายชนชาติ ซึ่งปัจจุบันชาวภูเก็ตยังคงรักษาวัฒนธรรมการแต่งกายแบบจีนบาวาไว้โดยปรับเปลี่ยนรายละเอียดให้เหมาะสมกับยุคสมัย เช่น ชุดย่าหย่า ซึ่งเป็นชุดลำลอง ตัวเสื้อตัดด้วยผ้าลูกไม้หรือผ้าป่านูเปีย แขนยาว เข้าเอวรัดรูป ปีกลายฉลุทั้งที่คอเสื้อ ชายเสื้อ และปลายแขน ตัวเสื้อด้านหน้าปลายแหลมยาว ความยาวตัวเสื้อจะอยู่ระดับสะโพกบน ปกเสื้อด้านหน้าแบะออกสำหรับติดโกสั้งหรือกระดุมทองฝังเพชรที่ร้อยเชื่อมด้วยสร้อยทอง ส่วนผ้านุ่งปัจจุบันนิยมใช้ผ้าปาเต๊ะปักเลื่อม เพื่อสนับสนุนงานฝีมือของกลุ่มแม่บ้านในชุมชนการแต่งกายของ

18.3 วัฒนธรรมการรับประทานอาหาร

อาหารส่วนใหญ่ของชาวจังหวัดภูเก็ตจะเน้นไปทางด้านอาหารจีน ซึ่งมีลักษณะเฉพาะของจังหวัดภูเก็ตเอง นอกจากนี้ในการ รับประทานอาหารเข้า ชาวจังหวัดภูเก็ตจะนิยมรับประทานเป็น ขนม น้ำชา - กาแฟ หรือขนมจีน แทนการรับประทานอาหาร ข้าว อาหารที่มีลักษณะเฉพาะของชาวภูเก็ต ได้แก่ หมี่ฮกเกี้ยน หมี่หุ่น ปาฉ่าง หมี่สั่ว กาหรีไหมขวัญ โอวต้าว ปอเปียะสด เสี่ยวโปย โลปะ ขนมจีน น้ำซุบหย่า น้ำพริกกุ้งเสียบ และ แกง พุงปลา เป็นต้นสำหรับขนมหวาน ได้แก่ อังกู (ขนมเต่าสีแดง) ฮวดโก้ย (ขนมฟู) โอเอ๋ว (คล้ายวุ้น) ตูโบ้ เกียมโก้ย และอาโป้ง ฯลฯ นอกจากนี้ภูเก็ตมีน้ำจิ้มมะม่วงที่เป็นลักษณะเฉพาะ คือ คล้ายน้ำปลาหวาน แต่ประกอบจาก กะปิ น้ำตาล และซีอิ้วดำแทนน้ำปลา เรียกว่า เกลือเคย

19. ประเพณี/เทศกาล

19.1 ประเพณีตรุษจีน

เป็นการเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ของคนจีน วันตรุษจีนตรงกับ วันแรกของเดือน 1 ของจีน หรือ เดือน 2 เดือน 3 ทางจันทรคติ มีพิธีกรรมทั้งหมด 3 วัน

19.2 ประเพณีสารทจีน

เป็นเดือนที่ชาวจีนถือว่า ยมบาลมีการปล่อยภูตผี หรือวิญญาณ ต่าง ๆ ให้ออกมารับส่วนบุญประจำปี มีการไหว้บรรพบุรุษของแต่ละครอบครัว ในวันที่ 15 เดือน 7 จีน มีการ " ไปบ๊ว " หรือ จัดตกแต่งเครื่องเซ่นไหว้ภูตผีและวิญญาณ ด้วยการทำขนม และแกะสลักผลไม้เป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ และของ ไหว้ที่สำคัญคือ "อังกู" หรือ ขนมเต่าสีแดง ทำจากแป้งข้าวเหนียว มีไส้ถั่วเหลืองกวน หรือ ทำจากแป้งสาลีไม่มีไส้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอายุยืนนาน

19.3 งานพ้อต่อ

เป็นงานประเพณีของชาวภูเก็ตที่มีเชื้อสายจีน จะมีพิธีในช่วงเดือน 7 ของจีนหรือเดือน 9 ของไทย โดยมีพิธีเซ่นไหว้บรรพบุรุษ และวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ด้วยเครื่องบวงสรวง เป็นขนมชนิดหนึ่งทำด้วยแป้ง เป็นรูปเต่าขนาดใหญ่บ้างเล็กบ้าง ทาสีแดง ซึ่งคนจีนเชื่อว่าเต่าเป็นสัตว์ที่มีอายุยืน ดังนั้นการไหว้เต่า จึงเป็นการต่ออายุให้ตนเองและถือกุศลที่ยิ่งใหญ่

19.4 ประเพณีถือศีลกินผัก

เป็นการถือศีลชำระจิตใจ และงดเว้นการบริโภคเนื้อสัตว์ทุกชนิด มีระยะเวลา 9 วัน เริ่มตั้งแต่ ขึ้น 1 ค่ำ เดือน 9 จนกระทั่งถึง ขึ้น 9 ค่ำ เดือน 9 ของทุกปี ซึ่งอยู่ในช่วง เดือนกันยายน-ตุลาคม เป็นงานประเพณีซึ่งชาวจีนที่เข้ามาอาศัยในภูเก็ต ยึดถือปฏิบัติมาช้านานตั้งแต่ พ.ศ. 2368 จนถึงทุกวันนี้ จะมีพิธีกรรมต่างๆ มากมาย อาทิ พิธีอัญเชิญพระ พิธีลุยไฟ พิธีสะเดาะเคราะห์ พิธีส่งพระ เป็นต้น งานเทศกาลนี้นับเป็นงานที่ได้รับความสนใจและเลื่อมใสศรัทธาทั้งจากชาวไทย และชาวต่างประเทศมากที่สุดงานหนึ่ง

19.5 ประเพณีลอยเรือ

โดยกลุ่มชาวเลที่หาดราไวย์และบ้านสะปำ จะมีพิธีลอยเรือในวันขึ้น 13 ค่ำ กลุ่มชาวเลที่เกาะสิเหร่จะมีพิธีลอยเรือ ในวันขึ้น 14 ค่ำ และกลุ่มชาวเลที่แหลมหลา (ทางตอนเหนือของเกาะภูเก็ต) จะมีพิธีลอยเรือ ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 และ เดือน 11 ซึ่งถือเป็นพิธีสะเดาะเคราะห์ของชาวเล คล้ายกับพิธีลอยกระทงของชาวไทย มีการสร้างเรือจากไม้ระกำ ตัดผมตัดเล็บ และทำตุ๊กตาไม้แทนคน ไล่ลงไปในเรือแล้วนำไปลอย เพื่อนำเอาความทุกข์โศกเคราะห์ร้ายต่างๆ ออกไปกับทะเล แล้วมีการร่ายรำรอบเรือ หรือที่เรียกว่า รำรองเง็ง นั่นเอง

19.6 งานท้าวเทพกระษัตรี-ท้าวศรีสุนทร

ตรงกับวันที่ 13 มีนาคมของทุกปี มีการจัดงานเฉลิมฉลอง มีกิจกรรมต่างๆ มากมาย เพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ ที่สองวีรสตรีสามารถปกป้องเมืองถลาง ให้อรอดพ้นจากข้าศึกพม่าและศัตรูในวีรกรรมของท่าน

19.7 ประเพณีเดินเต่า

เป็นการสังเกตเต่าขึ้นมาวางไข่ริมชายหาด ในตอนกลางคืนถึงย่างกุ้ง (ช่วงน้ำทะเลขึ้น) ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ หรือฤดูเต่าวางไข่ เพื่อดูเต่าตัวใหญ่ ๆ ที่หาดูได้ยาก

20. ประเพณีและวัฒนธรรมอื่นๆ

20.1 การอุปสมบท

ชาวภูเก็ตในปัจจุบันจะนิยมรวบรัดพิธีอุปสมบท โดยให้มีการโกนผมมากในตอนเช้าตรู่ของวันอุปสมบท และทำพิธีอุปสมบทในตอนสาย เมื่อเสร็จพิธีอุปสมบทในเวลาอันพลบก็จะเลี้ยงภัตตาหารเพลพระภิกษุสงฆ์ในวัด เพื่อเป็นการฉลองพระภิกษุที่บวชใหม่ไปพร้อมกัน

20.2 การแต่งงาน

ชาวภูเก็ตจะมีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมไทยและจีนร่วมกัน นั่นคือเมื่อมีการสู่ขอและกำหนดวันแต่งงานเรียบร้อยแล้ว ในตอนเช้าของวันแต่งงานเจ้าบ่าวจะแห่ขันหมากและของหมั้นต่าง ๆ มาบ้านเจ้าสาว พร้อมการจุดประทัดต้อนรับเจ้าบ่าวเมื่อมาถึงบ้านเจ้าสาว และเมื่อมีการหมั้นเจ้าสาวเรียบร้อยแล้ว เจ้าบ่าวและเจ้าสาวจะต้องไปสักการะเจ้าแม่กวนอิม (ปุดจ้อ) ณ ศาลเจ้าปุดจ้อ และไปไหว้หลวงพ่อแช่ม ณ วัดฉลอง เมื่อเสร็จพิธีดังกล่าวแล้วก็จะเป็นการเลี้ยงฉลองการแต่งงาน ซึ่งก่อนการเลี้ยงฉลอง จะมีการเชิญญาติผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่ายรับการคารวะน้ำชาจากเจ้าสาว และเจ้าบ่าว เรียกว่า "ผั่งเต" เมื่อเสร็จการเลี้ยงฉลอง จะมีการส่งตัวเจ้าสาวเจ้าบ่าวเข้าเรือนหอตามประเพณีทั่วไป

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ณ ปี 2552 พบว่า สาขาการผลิตที่มีสัดส่วนสูงสุด ได้แก่

- สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ร้อยละ 37
- สาขาการขนส่งและคมนาคม ร้อยละ 16
- สาขาค้าส่งค้าปลีก ร้อยละ 10
- สาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ 5
- สาขาตัวกลางทางการเงิน ร้อยละ 5
- สาขาก่อสร้าง ร้อยละ 4
- สาขาประมง ร้อยละ 4
- อื่นๆ ร้อยละ 19

ภาวะเศรษฐกิจการค้าของจังหวัดภูเก็ต ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 ขยายตัว โดยพิจารณาได้จาก เศรษฐกิจด้านอุปทานภาคการบริการและการท่องเที่ยวซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจหลักของจังหวัด และภาค การเกษตร(ยางพารา) ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันอุปสงค์ด้านการลงทุน การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวเช่นเดียวกัน โดยมีรายละเอียดของการวิเคราะห์ในแต่ละภาคเศรษฐกิจการค้า ดังนี้

1. ภาคการบริการและการท่องเที่ยว ภาวะการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 ขยายตัว โดยจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองภูเก็ต รวมทั้งสิ้น 827,828 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อนคิดเป็นร้อยละ 39.90 แยกเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางผ่านท่าอากาศยานภูเก็ต จำนวน 741,211 คน และนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยทางเรือ (เรือยอร์ช) จำนวน 86,617 คน ซึ่งการท่องเที่ยวขยายตัวต่อเนื่องจากช่วงไตรมาสที่ 4 ของปีก่อน จากปัจจัยบวกด้านเศรษฐกิจ และการยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตั้งแต่วันที่ 22 ธันวาคม 2553 เป็นต้นมา ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีความเชื่อมั่นและเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้นประกอบกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนได้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้วยการจัด Road Show ทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เช่น จังหวัดอุบลราชธานีและประเทศ เยอรมัน รวมทั้งยังได้ร่วมกันจัดงานเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นการท่องเที่ยวได้แก่ การจัดงานแสดงเรือนานาชาติ ครั้งที่ 18 การจัดงานตรุษจีนย้อนอดีตเมืองภูเก็ต และการเปิดพิพิธภัณฑ์เหมืองแร่ภูเก็ตเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าเยี่ยมชม เป็นต้น นอกจากนี้ ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 ได้มีการเปิดเที่ยวบินตรงและเที่ยวบินเช่าเหมาลำ มายังจังหวัดภูเก็ตหลายเส้นทางไม่ว่าจะเป็นสายการบินจากต่างประเทศ เช่น จีน อินเดีย เกาหลี ออสเตรเลีย ตะวันออกกลาง และรัสเซีย และสายการบินในประเทศ เช่น สายการบินแอร์เอเชีย (ภูเก็ต-อุดรธานี) เป็นต้น จึงส่งผลให้จำนวนเที่ยวบิน(จากต่างประเทศ) ในช่วงไตรมาสนี้อยู่ที่ 3,804 เที่ยวบิน เพิ่มขึ้นจากช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 19.14 โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามามากที่สุด ได้แก่ รัสเซีย จีน สวีเดน ออสเตรเลีย และเกาหลี ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่านักท่องเที่ยวจากรัสเซียเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 110 ทั้งนี้ เป็นผลมาจากการเปิดเที่ยวบินตรง มอสโก-ภูเก็ต อนึ่ง สำหรับผลกระทบด้านการท่องเที่ยว จากการเกิดเหตุการณ์สึนามิที่ประเทศญี่ปุ่นนั้น จังหวัดภูเก็ตไม่ได้รับผลกระทบมากนัก เนื่องจากญี่ปุ่นไม่ใช่ตลาดหลักของ จังหวัด โดยในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาญี่ปุ่นได้เดินทางเข้ามาจังหวัดภูเก็ตน้อยลงจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และ นักท่องเที่ยวบางส่วนได้เปลี่ยนเส้นทางไปท่องเที่ยวในประเทศอียิปต์แทน

ในส่วนของธุรกิจด้านการโรงแรมในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 ยังคง **ขยายตัว** ตามปริมาณการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว โดยอัตราการเข้าพักโดยรวมในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 78.25 ซึ่งเมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2 เนื่องจากนักท่องเที่ยวได้เดินทางเข้ามามากขึ้น จาก การเพิ่มเที่ยวบินแบบประจำและเช่าเหมาลำ อย่างไรก็ตาม แม้จำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มสูงขึ้นแต่หากพิจารณาจำนวนรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวพบว่าลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนประมาณ ร้อยละ 25 เนื่องจากผู้ประกอบการได้ปรับลดราคาห้องพักลงมาก

ในช่วงที่เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมือง แม้ว่าจะได้ปรับราคาเพิ่มขึ้นบ้างแล้วในอัตราร้อยละ 5-10 แต่ก็ยังถือว่าลดลง ประกอบกับนักท่องเที่ยวระมัดระวังในการใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้นและใช้จ่ายอย่างประหยัดจากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ซึ่งสะท้อนได้จากยอดรายได้ของแผนกอาหารและเครื่องดื่มของโรงแรมลดลง ในขณะที่ร้านอาหารขนาดเล็ก(ฟูดฮอลล์หรือฟูดเซ็นเตอร์) กลับมีรายได้สูงขึ้น เป็นต้น สำหรับด้านข้อมูลการขออนุญาตจัดตั้งโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรมฯ พบว่าในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 มีโรงแรมที่ขออนุญาตจัดตั้งจำนวน 7 ราย เพิ่มขึ้นจากช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 75 โดยเป็นโรงแรมขนาดห้องพัก 50-120 ห้อง อัตราห้องพักอยู่ที่ 600-4,300 บาท/คืน ตั้งอยู่ในเขตตำบลวิเชียร ตำบลกะทู้ ตำบลสาคร ตำบลกะรน และตำบลป่าตอง

2. ภาคการค้าและการลงทุน โครงการที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 โดยภาพรวม**ขยายตัว** ถึงแม้ว่าจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติจะทรงตัวเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อนที่มีจำนวนโครงการ 2 โครงการ แต่หากพิจารณาจำนวนเงินลงทุนในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 ซึ่งอยู่ที่ 1,834 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนถึงร้อยละ 164.65 เนื่องจากกิจการลงทุนในช่วงต้นปี 2554 เป็นกิจการที่มีปริมาณเงินลงทุนสูง ได้แก่ กิจการโรงแรม (หุ้นไทย+ ต่างชาติ) ขนาด 350 ห้อง ตั้งอยู่ ณ ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ และกิจการผลิตและถนอมอาหารพร้อมรับประทาน/กึ่งรับประทาน (หุ้นไทย) ตั้งอยู่ ณ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง (ศรีวิภากรบิน) เป็นต้น

สำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจของนิติบุคคล ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 **ขยายตัว** โดยดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 52 ซึ่งผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นในการลงทุนมากขึ้น โดยภาคธุรกิจที่มีความเชื่อมั่นสูงสุดยังคงเป็นภาคธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ในขณะที่ภาคการค้าส่งและค้าปลีกดัชนีความเชื่อมั่นอ่อนตัวลงเล็กน้อย เนื่องจากผู้ประกอบการกังวลต่อต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น การแข่งขันที่รุนแรง รวมทั้งความต้องการที่ต่ำของตลาดต่างประเทศ โดยจำนวนนิติบุคคลที่จัดตั้งใหม่ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 471 ราย เพิ่มขึ้นจากช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 13.50 ในขณะที่จำนวนเงินลงทุนมีจำนวน 1,246.96 ล้านบาท (หุ้นไทย 1,095.46 ล้านบาท ต่างชาติ 151.50 ล้านบาท) เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.08 โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ โรงแรม/ภัตตาคาร ทั้งนี้ พื้นที่การลงทุนตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองคิดเป็นร้อยละ 58.54 อำเภอกะทู้ร้อยละ 31.05 และอำเภอถลางร้อยละ 10.41

สำหรับการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 **ชะลอตัว** แม้ว่าธุรกิจจะได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของรายได้ผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลในเชิงบวกต่ออำนาจซื้ออสังหาริมทรัพย์ก็ตาม ทั้งนี้ เนื่องจากทิศทางการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าที่ส่งผลให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ เป็นประเด็นทำให้อาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่อยู่อาศัย ส่งผลให้ผู้บริโภคมีกำลังซื้อลดลง นอกจากนี้ ต้นทุนทางธุรกิจที่มีผลต่อราคาที่อยู่อาศัยเช่น ต้นทุนราคาที่ดินและราคาวัสดุก่อสร้างได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นจึงส่งผลโดยรวมทำให้การลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ลดน้อยลง โดยเครื่องชี้ที่สะท้อนได้แก่ จำนวนพื้นที่ที่ได้รับ

อนุญาตก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 มีจำนวน 466,010 ตร.ม. ลดลงจากช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อนคิดเป็นร้อยละ 17.83 โดยเป็นการก่อสร้างบ้านพักเพื่อที่อยู่อาศัย (บ้านเดี่ยว/ทาวเฮ้าส์/อาคารชุด) จำนวน 618 ราย 1,981 หลัง พื้นที่ 345,743 ตร.ม. ลดลงร้อยละ 23.31 ซึ่งพื้นที่ที่ขออนุญาตก่อสร้างมากที่สุดอยู่ในเขตตำบลป่าตอง ตำบลราไวย์ และตำบลวิชิต ส่วนพื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างเพื่อการพาณิชย์และโรงแรมยังคงขยายตัวได้ดี โดยในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 มีจำนวนพื้นที่รวมทั้งสิ้น 81,713 ตร.ม. เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 327.98 ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตตำบลป่าตอง ตำบลวิชิต และตำบลรัชฎา

3. ภาคเกษตรกรรม อุปทานภาคการเกษตร(ยางพารา) ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 **ขยายตัว** เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากอุปสงค์ความต้องการยางธรรมชาติของโลกที่ยังอยู่ในระดับสูง จากความต้องการของจีน ที่ต้องการเติมเต็มผลผลิตในสต็อกก่อนจะเข้าสู่ช่วงฤดูผลัดใบ ถึงแม้ว่าในช่วงปลายไตรมาส ได้เกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์ สึนามิในญี่ปุ่น ทำให้กลุ่มบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ระดับโลกก็ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อมากนัก โดยราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยกิโลกรัมละ 153 บาท เพิ่มขึ้นจากช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อนที่ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 92.13 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 66.07

สำหรับด้านการประมงในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 **ชะลอลง**เมื่อเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน สะท้อนได้จากปริมาณปลาขึ้นท่าเทียบเรือที่ลดลง ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นของน้ำมันเชื้อเพลิงที่ทำให้ต้นทุนการประมงสูงขึ้นได้ รวมทั้งการเกิดลมมรสุมโดยเฉพาะในช่วงปลายไตรมาส ส่งผลทำให้ผู้ประกอบการออกทำการประมงได้น้อยลง โดยปริมาณสัตว์น้ำที่นำขึ้นท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 รวมทั้งสิ้น 5,086.31 ตัน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนคิดเป็นร้อยละ 39.83 ส่วนมูลค่าสัตว์น้ำมีจำนวน 269.62 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 34.65 ซึ่งสัตว์น้ำที่สร้างมูลค่าสูงสุดได้แก่ ปลาทูน่า (71.47 ล้านบาท) ปลาเคย (66.40 ล้านบาท) ปลาลัง (40.88 ล้านบาท) และปลาหูแหก (24.26 ล้านบาท) โดยตลาดการจำหน่ายอยู่ในจังหวัดภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 39.28 ตลาดในประเทศ (กรุงเทพ หาดใหญ่ สมุทรสาครและอื่นๆ) ร้อยละ 53.05 โรงงานทูน่าในประเทศ ร้อยละ 5.15 และตลาดต่างประเทศ (ญี่ปุ่น) ร้อยละ 2.52

4. ภาคการค้าระหว่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศของจังหวัดภูเก็ตที่ผ่านด่านศุลกากรภูเก็ต และด่านศุลกากรท่าอากาศยานภูเก็ต ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 **ขยายตัว** โดยมูลค่าการนำเข้า-ส่งออก มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 5,341.81 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อนคิดเป็นร้อยละ 67.22 แยกเป็นมูลค่าการส่งออก 4,648.56 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 81.33) มูลค่าการนำเข้า 693.25 ล้านบาท(เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.88) เนื่องจากเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลักฟื้นตัว ทำให้เกิดอุปสงค์ความต้องการสินค้าเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเงินที่มีความต้องการผลผลิตยางพาราอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ **โดยสินค้าส่งออก 5 อันดับแรก**ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 ได้แก่ ยางพารา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 94.06) ปลาทูน่า (เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.18) สัตว์น้ำทะเลมีชีวิต เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ **ส่วนสินค้านำเข้า 5 อันดับแรก** ได้แก่ สัตว์น้ำทะเลอื่นๆยกเว้นปลาทูน่าแช่แข็ง เรือและอุปกรณ์ อุปกรณ์ก่อสร้าง อุปกรณ์ทางการแพทย์ และสิ่งพิมพ์ เป็นต้น

5. ภาคการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนของจังหวัด การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนของจังหวัดภูเก็ตในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 ขยายตัว เนื่องจากผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นต่อรายได้ของตนเองจากการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวของจังหวัด ประกอบกับการปรับเพิ่มขึ้นของเงินเดือนภาคเอกชน และค่าแรงขั้นต่ำ ส่งผลทำให้มีการใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น โดยพิจารณาได้จากดัชนีตัวชี้วัดด้านภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้มีการจัดเก็บเพิ่มขึ้นจากช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อนคิดเป็นร้อยละ 7.73 ในขณะที่เดียวกันตัวชี้วัดด้านดัชนีหมวดยานยนต์ (Car Index) ซึ่งเป็นดัชนีหมวดสินค้าคงทนขยายตัวเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน โดยยอดการจดทะเบียนรถใหม่ (รถยนต์นั่งส่วนบุคคล , รถบรรทุกส่วนบุคคล , รถจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นจากช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 36.48 22.98 และร้อยละ 4.32 ตามลำดับ

สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภค (CCI) ในช่วงไตรมาสแรก ของปี 2554 เฉลี่ยอยู่ที่ 52.1 เพิ่มขึ้นจากช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อนคิดเป็นร้อยละ 3.4 โดยเป็นการปรับเพิ่มขึ้นของดัชนีความเชื่อมั่นด้านรายได้จากภาคการท่องเที่ยวที่อยู่ในเกณฑ์ที่ดีและจากการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำส่งผลให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นในรายได้ของตนเองและมีการใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น ในขณะที่ดัชนีความเชื่อมั่นด้านเศรษฐกิจโดยรวมและดัชนีความเชื่อมั่นต่อรายได้ในอนาคตลดลง เนื่องจากผู้บริโภคมีความกังวลต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศ ความกังวลผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากปัญหาน้ำท่วมในภาคใต้ ปัญหาสินค้าที่เกิดในประเทศญี่ปุ่น ปัญหาการปรับตัวเพิ่มขึ้นของน้ำมันเชื้อเพลิง และปัญหาการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาสินค้า เป็นต้น

ส่วนอัตราเงินเฟ้อของจังหวัดภูเก็ต ที่วัดจากดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 เพิ่มขึ้นจากช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.3 ซึ่งอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งมาจากต้นทุนวัตถุดิบที่สูงขึ้นตามราคาน้ำมันเชื้อเพลิงและสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลก รวมทั้งต้นทุนค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้นตามการปรับเพิ่มขึ้นของค่าแรงขั้นต่ำ ที่ส่งผลทางด้านจิตวิทยาให้ผู้ประกอบการปรับขึ้นราคาสินค้า โดยสินค้าที่ปรับเพิ่มขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในหมวดอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 5.0 ได้แก่ ผักและผลไม้ (ร้อยละ 11.9) เครื่องประกอบอาหาร (ร้อยละ 11.3) อาหารบริโภคในบ้าน (ร้อยละ 7.3) ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง (ร้อยละ 3.6) เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ (ร้อยละ 3.5) ไข่และผลิตภัณฑ์นม (ร้อยละ 1.4) ในขณะที่ดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1.6 จากการปรับเพิ่มขึ้นของน้ำมันเชื้อเพลิง (ร้อยละ 3.0) ค่ายาและเวชภัณฑ์ (ร้อยละ 1.6) ขณะที่ดัชนีหมวดบันเทิงฯ และหมวดเครื่องนุ่งห่มลดลงร้อยละ 0.6 และ 0.1 ตามลำดับ ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานซึ่งเป็นดัชนีราคาผู้บริโภคที่ไม่รวมรายการสินค้ากลุ่มอาหารสดและพลังงานในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 ดัชนีเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดภูเก็ต

• ทิศทางการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต

• ศักยภาพการพัฒนาของจังหวัดภูเก็ต

1. มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่งดงามโดดเด่นหลากหลาย
2. ทรัพยากรมนุษย์ในภาคบริการมีพื้นฐานดี มีประสบการณ์ในงานสูง
3. การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและพัฒนาสู่นานาชาติ
4. ความพร้อมด้านการเป็นศูนย์กลางด้านกิจกรรม MICE

วิสัยทัศน์จังหวัดภูเก็ต (Vision)

“ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลกมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีเอกลักษณ์วัฒนธรรมและมีการพัฒนาที่ยั่งยืน ”

• พันธกิจ (Mission)

1. เสริมสร้างและพัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน ภาคบริการสู่มาตรฐานสากล
2. ส่งเสริมการค้าการลงทุนด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดควบคู่ขนานไปกับภาคเกษตรกรรม
3. เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว/ชุมชน สู่ความเป็นสังคมที่มีความสุขและปลอดภัยอย่างยั่งยืน
4. พัฒนาคุณภาพชีวิตและมาตรฐานการให้บริการสุขภาพสู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการพัฒนาระบบการเฝ้าระวังควบคุมโรคและภัยทางสุขภาพ
5. สร้างความมั่นคงภายในจังหวัดภายใต้การบูรณาการขององค์กรภาครัฐและภาคประชาชน
6. ฟื้นฟูดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลและยั่งยืน
7. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐสู่ความเป็นเลิศเพื่อสร้างความพึงพอใจและความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและผู้รับบริการ
8. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
9. ส่งเสริม อนุรักษ์ ด้านประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์วัฒนธรรมสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
10. ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก

• เป้าประสงค์รวม (Objectives)

เพื่อบรรลุตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ตามที่กำหนดไว้ โดย

1. มีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
2. พัฒนาพื้นที่และศักยภาพของจังหวัด เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก เชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของจังหวัด บนฐานทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืน
3. เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาดผลิตภาคเกษตร ควบคู่ไปกับการการเจริญเติบโตด้านการท่องเที่ยว
4. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงและปลอดภัย
5. การเป็นเมืองน่าอยู่น่าเที่ยวอย่างยั่งยืน
6. พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐสู่การเป็นศูนย์กลางด้านการบริการ

● **ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนา (KPI/Targets)**

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
<ul style="list-style-type: none"> ● รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว ● นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อมาตรฐานความปลอดภัยและการให้บริการ ● ประชาชนได้รับการศึกษา เรียนรู้ และพัฒนาตนเองตลอดชีวิต ● ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ● ประชาชนได้รับการบริการของรัฐอย่างทั่วถึง 	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80
<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการคุ้มครองป้องกันการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 	ร้อยละ 10/ปี	ร้อยละ 10/ปี	ร้อยละ 10/ปี	ร้อยละ 10/ปี
<ul style="list-style-type: none"> ● ระดับความสำเร็จของการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการและการดำเนินงานของหน่วยงาน ภาครัฐ 	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐมีการพัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากร 	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐมีพัฒนาด้านคุณภาพการ บริหารจัดการได้ตามเป้าหมาย 	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละของประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ 	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80

โดยมีการลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์ ตามลำดับดังนี้

1. ประเด็นยุทธศาสตร์ : ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับ
2. ประเด็นยุทธศาสตร์ : คุณภาพชีวิตที่ดี มีเอกลักษณ์วัฒนธรรม
3. ประเด็นยุทธศาสตร์ : การพัฒนาที่ยั่งยืน
4. ประเด็นยุทธศาสตร์ : การพัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Strategies)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก

เป้าประสงค์	มีรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
-------------	---

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
<ul style="list-style-type: none"> รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อมาตรฐานความปลอดภัยและการให้บริการ 	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80

กลยุทธ์หลัก

- ส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าให้กับการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน
- ปรับโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพสู่มาตรฐานสากลและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
- ยกระดับมาตรฐานด้านการบริการและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งบุคลากรด้านการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล
- ส่งเสริมการตลาดทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของจังหวัด
- สร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในเรื่องธรณีพิบัติภัย การก่อการร้ายสากล และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ส่งเสริมการพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว โดยเน้น Mice, Health and Service, International Medical Service, Health Tourism, Spa, OTOP, Marina
- สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ตามแผน IMT-GT/ BIMSTEC เชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การขนส่งทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2
คุณภาพชีวิตที่ดี มีเอกลักษณ์วัฒนธรรม

เป้าประสงค์	ประชาชนคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิต
--------------------	---

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
● ประชาชนได้รับการศึกษา เรียนรู้ และพัฒนาตนเองตลอดชีวิต	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
● ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
● ประชาชนได้รับการบริการของรัฐอย่างทั่วถึง	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80

กลยุทธ์หลัก

1. เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาส ในอาชีพอย่างยั่งยืนให้แก่ประชาชน
2. สร้างหลักประกันและคุ้มครองสิทธิทางสังคมที่มีคุณภาพและเป็นธรรม
3. เสริมสร้างครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง และส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนสู่ความเป็นสังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน
4. ส่งเสริมการเรียนรู้ สืบสานศิลปวัฒนธรรม สร้างเอกลักษณ์ที่ยั่งยืน
5. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และยกระดับมาตรฐานการให้บริการสุขภาพสู่มาตรฐานสากล รวมทั้งพัฒนาระบบการเฝ้าระวังโรค และภัยทางสุขภาพ
6. ส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3
การพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> - บริหารจัดการและใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลและยั่งยืน - ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก
--------------------	---

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
● ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการคุ้มครองป้องกัน การบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ร้อยละ 10 /ปี	ร้อยละ 10 /ปี	ร้อยละ 10 /ปี	ร้อยละ 10 /ปี
● ระดับความสำเร็จของการฟื้นฟู ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
● ร้อยละของการใช้พลังงานทดแทน	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5

กลยุทธ์หลัก

1. สงวน คุ้มครอง อนุรักษ์ การใช้ประโยชน์และฟื้นฟูสภาพป่าและทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
2. ควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต
3. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
4. การพัฒนาภูเก็ตเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว
5. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินในพื้นที่
6. ลดการใช้พลังงานจากฟอสซิลโดยการนำพลังงานทดแทนมาใช้ทุกรูปแบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4
การพัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> - องค์กรมีการบริหารจัดการที่ดี - ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของภาครัฐ
--------------------	--

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
● ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการและการดำเนินงานของหน่วยงาน ภาครัฐ	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
● ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐมีการพัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากร	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
● ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐมีพัฒนาด้านคุณภาพ การบริหารจัดการได้ตามเป้าหมาย	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
● ร้อยละของประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80

กลยุทธ์หลัก

1. พัฒนาระบบการทำงานของภาครัฐให้มีความโปร่งใส รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม
2. ใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศพัฒนาระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. เสริมสร้างธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทุกระดับ เพื่อสร้างการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขของทุกภาคส่วนในสังคม
4. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรและองค์กรให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่สามารถยอมรับได้

โครงการสำคัญเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

1. โครงการขยายสนามบินนานาชาติภูเก็ต รัฐบาลได้อนุมัติงบประมาณจำนวน 5,700 ล้านบาท ในการก่อสร้างและขยายสนามบินนานาชาติภูเก็ต เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับผู้โดยสาร เนื่องจากปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวใช้บริการปีละ 6.8 ล้านคน โดยท่าอากาศยานภูเก็ตสามารถรองรับผู้โดยสารได้เพียงปีละ 6.5 ล้านคน แบ่งเป็นผู้โดยสารระหว่างประเทศ 3.5 ล้านคน และผู้โดยสารในประเทศ 3 ล้านคน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องขยายท่าอากาศยานภูเก็ตเพิ่มเติม ทั้งนี้มีเป้าหมายในการรองรับผู้โดยสารได้ถึงปีละ 12.5 ล้านคน จนถึงปี 2561 แบ่งเป็นผู้โดยสารระหว่างประเทศ 5 ล้านคน และผู้โดยสารในประเทศ 7.5 ล้านคน สามารถก่อสร้างแล้วเสร็จในปี 2555
2. โครงการก่อสร้างศูนย์ประชุมและแสดงนิทรรศการนานาชาติภูเก็ต จังหวัดภูเก็ตและกรมธนารักษ์ เห็นชอบให้นำที่ดินราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ภก.153 (บางส่วน) ตั้งอยู่ที่ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เนื้อที่ประมาณ 142 ไร่ ราคาที่ดินประมาณ 224 ล้านบาท เพื่อดำเนินโครงการก่อสร้างศูนย์ประชุมและนิทรรศการนานาชาติภูเก็ต ซึ่งที่ดินแปลงดังกล่าวมีศักยภาพสูงที่จะนำมาพัฒนาตามนโยบายของรัฐ ตามยุทธศาสตร์เชิงเศรษฐกิจของกรมธนารักษ์ และตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดภูเก็ต เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2552 อนุมัติงบประมาณเงินกู้ 2,600 ล้านบาท ให้แก่กรมธนารักษ์เพื่อก่อสร้าง คาดว่าสามารถสร้างได้แล้วเสร็จในเดือนพฤศจิกายน 2556
3. ระบบขนส่งมวลชน รถไฟฟ้าขนาดเบารอบเกาะภูเก็ต รถไฟฟ้าขนาดเบา 3 เส้นทาง และจากการศึกษาของจังหวัดเมื่อปี 2549 มี 3 เส้นทางประกอบด้วยเส้นทางที่ 1 สนามบิน – ห้าแยกฉลอง ระยะทาง 41.4 กม. งบประมาณก่อสร้าง 7,064 ล้านบาท เส้นทางที่ 2 ป่าตอง – เมืองภูเก็ต ระยะทาง 18.4 กม. งบประมาณ 2,874 ล้านบาท และเส้นทางที่ 3 บางคู – ห้าแยกฉลองระยะทาง 16.8 กม. งบประมาณก่อสร้าง 2,908 ล้านบาท จังหวัดได้ขอรับการสนับสนุนให้สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำรายละเอียดและตั้งงบประมาณสนับสนุนโครงการดังกล่าว
4. การพัฒนาท่าเทียบเรือ จังหวัดมีท่าเรือให้บริการหลายแห่งที่ใช้เดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เช่น ท่าเรื่อน้ำลึกภูเก็ต ท่าเรือบางโรง ท่าเรืออ่าวฉลอง โดยเฉพาะท่าเรืออ่าวฉลอง มีการพัฒนาให้เป็นมารีนาสำหรับจอดเรือยอร์ชได้มากขึ้น และให้บริการแบบศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) โดยมีหน่วยบริการประกอบด้วยด่านตรวจคนเข้าเมืองภูเก็ต สำนักงานขนส่งทางน้ำที่ 5 (ภูเก็ต) และด่านศุลกากรภูเก็ต ซึ่งได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียม นอกจากนี้ยังมีระบบรักษาความปลอดภัยโดยการติดตั้งกล้องวงจรปิด เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ
5. การพัฒนาแหล่งน้ำ ปัจจุบันมีแหล่งเก็บกักน้ำของทั้งเกาะภูเก็ต รวมความจุ 28.4 ล้าน ลบ.ม. ประชาชนมีความต้องการใช้น้ำประมาณวันละ 139,726 ลบ.ม. เดือนละ 4.25 ล้าน ลบ.ม. และปีละประมาณ 51 ล้าน ลบ.ม. หรือใช้น้ำประมาณ 2 เท่าของความจุแหล่งเก็บกักน้ำ ซึ่งต้องอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก จังหวัดจึงเตรียมการวางแผนการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค โดยเฉพาะการวางแผนพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติม ได้แก่
 - 1) การสร้างอ่างเก็บน้ำคลองกระทะ ที่ ต.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต ความจุ 5.7 ล้าน ลบ.ม.
 - 2) อ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ ความจุ 7.2 ล้านลบ.ม.
 - 3) ผลิตน้ำประปาจากน้ำทะเล ระบบ RO กำลังผลิต 12,000 ลบ.ม./วัน ผลิตน้ำประปาเฉลี่ย 4 ล้านลบ.ม./ปี

โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต
ภายใต้ พรบ.งบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2554

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ของจังหวัดภูเก็ต

โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ภายใต้ พรบ.งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

จำแนกตามผลผลิตและประเด็นยุทธศาสตร์ ข้อมูล ณ 10 พฤศจิกายน 2553

ลำดับ ที่	ประเด็น ยุทธศาสตร์	ผลผลิต	กิจกรรม	ชื่อโครงการ	หน่วยงาน ดำเนินการ	อนุมัติตาม พ.ร.บ. งบประมาณ รายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2554 (บาท)	ประเภทรายจ่าย		
							งบ ดำเนินงาน	งบลงทุน	งบรายจ่ายอื่น
1	1	การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ	การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	โครงการพัฒนา โครงข่ายเชื่อมโยง เส้นทางคมนาคมของ แหล่งท่องเที่ยว	สำนักงานโยธาธ ิการและผังเมือง จังหวัดภูเก็ต	26,000,000		26,000,000	
2	1			โครงการปรับปรุงผิว จราจรถนนพระบรมมี กม. 0+975 - กม. 2+090	สำนักงานท้องถิ่น จังหวัด/ทต.กะทู้	9,500,000		9,500,000	
3	1		พัฒนาการท่องเที่ยว และบริการ	โครงการก่อสร้าง อุทยานประวัติศาสตร์ ถลางชนะศึก	สำนักงานจังหวัด ภูเก็ต	26,000,000		26,000,000	
4	1			โครงการพัฒนา บุคลากรช่างเทคนิคเพื่อ รองรับอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและบริการ	วิทยาลัยเทคนิค ภูเก็ต	749,600	749,600		

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ของจังหวัดภูเก็ต

โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ภายใต้ พรบ.งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

จำแนกตามผลผลิตและประเด็นยุทธศาสตร์ ข้อมูล ณ 10 พฤศจิกายน 2553

5	1			โครงการพัฒนา ศักยภาพบุคลากรด้าน การท่องเที่ยวเพื่อเข้าสู่ มาตรฐานการท่องเที่ยว ไทย	สนง.การท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด ภูเก็ต	550,000	550,000		
6	2			โครงการฝึกอบรมทักษะ วิชาชีพให้แก่ผู้ว่างงาน และบัณฑิตจบใหม่	วิทยาลัย อาชีวศึกษาภูเก็ต	850,000	850,000	.	
7	1		สร้างโอกาสเพิ่ม รายได้	โครงการส่งเสริมช่อง ทางการจำหน่ายสินค้า (OTOP)	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดภูเก็ต	2,176,400	2,176,400		
9	2			โครงการเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิต พืชปลอดภัยสนับสนุน การท่องเที่ยว	สำนักงานเกษตร จังหวัดภูเก็ต	845,800	702,800	143,000	
9	2			โครงการตลาดสัตว์น้ำ ทะเลในชุมชนประมง	สำนักงานประมง จังหวัดภูเก็ต	132,800	126,800	6,000	

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ของจังหวัดภูเก็ต

โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ภายใต้ พรบ.งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

จำแนกตามผลผลิตและประเด็นยุทธศาสตร์ ข้อมูล ณ 10 พฤศจิกายน 2553

10	2	การพัฒนาด้านสังคม	สร้างความมั่นคง ของชีวิตและสังคม	โครงการการสำรวจ ประชากรแฝงในจังหวัด ภูเก็ต	สนง.สถิติจังหวัด ภูเก็ต	500,000	500,000		
11	2	การพัฒนาด้านสังคม	พัฒนาคุณภาพชีวิต	โครงการฟื้นฟูวิถีชีวิต ชาวเล	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดภูเก็ต	5,431,800	5,431,800		
12	2	การพัฒนาด้านสังคม	พัฒนาคุณภาพชีวิต	โครงการหมู่บ้านแห่ง การเรียนรู้ตามแนว ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	ม.ราชภัฏภูเก็ต	300,000	300,000		
13	2			โครงการส่งเสริมความ เข้มแข็งของครอบครัว เพื่อการพัฒนาจังหวัด	สนง.พัฒนาสังคม และความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัด ภูเก็ต	2,816,700	2,816,700		
14	2			โครงการปรับปรุงระบบ ประปา หมู่ 6 ต.เชิง ทะเล	อ.กลาง/อบต.เชิง ทะเล	4,609,000		4,609,000	

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ของจังหวัดภูเก็ต

โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ภายใต้ พรบ.งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

จำแนกตามผลผลิตและประเด็นยุทธศาสตร์ ข้อมูล ณ 10 พฤศจิกายน 2553

15	2			โครงการขยายท่อ ประปาบางมาเหลา หมู่ 5 ต.สาคร	อ.ถลาง/อบต.สาคร	3,475,000	3,475,000		
16	3	การบริหารจัดการด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	อนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	โครงการอ่างเก็บน้ำบ้าน ไม้เรียบ	โครงการ ชลประทาน จังหวัดภูเก็ต	15,000,000		15,000,000	
17	3			โครงการศึกษาและ จัดทำแผนแม่บทการ แก้ไขปัญหาหน้าจังหวัด ภูเก็ต	สำนักงานจังหวัด ภูเก็ต	5,000,000			5,000,000
18	3			โครงการขยายผลอัน เนื่องมาจากโครงการ พระราชดำริ	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดภูเก็ต	9,811,800	1,375,800	8,436,000	
19	3			โครงการสายตรวจทาง ทะเล	ตำรวจภูธรจังหวัด ภูเก็ต	1,000,000	1,000,000		

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ของจังหวัดภูเก็ต

โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ภายใต้ พรบ.งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

จำแนกตามผลผลิตและประเด็นยุทธศาสตร์ ข้อมูล ณ 10 พฤศจิกายน 2553

20	3	การบริหารจัดการด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	การอนุรักษ์พัฒนา และใช้ประโยชน์ จากความ หลากหลายทาง ชีวภาพ	โครงการส่งเสริมการใช้ พลังงานทดแทนในศา สนสถาน	สนง.พลังงานจังหวัด ภูเก็ต	683,200	683,200		
21	1	การรักษาความมั่นคง และความสงบ	ป้องกันและ ปราบปรามการ กระทำผิดกฎหมาย	โครงการป้องกัน อาชญากรรม การก่อ การร้ายและเหตุระเบิด	ตำรวจภูธรจังหวัด ภูเก็ต	748,200	748,200		
22	4	การบริหารจัดการ	พัฒนาการบริหาร จัดการ	ค่าใช้จ่ายในการ บริหารงานจังหวัดแบบ บูรณาการ	สำนักงานจังหวัด ภูเก็ต	10,000,000			10,000,000
รวมงบประมาณ 22 โครงการ						126,180,300	21,486,300	89,694,000	15,000,000